

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

DE SANCTISSIMA CRUCE DOMINI
 IN LAUDEM SANCTÆ ET VIVIFICÆ CRU-
 CIS, SERMO BEATI IOHANNIS DAMASCENI.

133

Habetur libro quarto cap. 1. de Orthodoxa fide,
 Iacobo Billio interprete.

VERBVM Crucis, vt pereuntibus stultitia, ita nobis qui salutem consequimur, virtus Dei est. Spiritalis enim omnia diiudicat: animalis autē homo non percipit ea quæ sūt Spiritūs. Stultitia enim est ijs, qui per fidem ea non excipiunt, nec Dei bonitatem atque omnipotentiam considerant, verum res diuinas humanis ac naturalibus rationibus inuestigant. Diuinæ siquidem res omnes, & naturam, & sermonem, & cogitationem superant. Nam si quis animo voluat, quemadmodum, & quam ob causam, Deus omnia ex nihilo in ortum produxit, atque naturalibus rationibus id assequi cōtendat, haudquaquam profectō id comprehendet. Animalis enim & diabolica est huiusmodi cognitio. At si quis fide tanquam manu ductus, Deum bonum & omnipotentem, & verum, & sapientiam ac iustitiam præstantem reputet, omnia plana & æqualia, viamque rectam inueniet. Nam fieri sine fide non potest, vt quisquam salutem adificetur. Siquidem fide, tum humana omnia, tum spiritualia constant. Neque enim agricola sine fidem arum profcindit, nec mercator exiguo ligno vectus, animam suam furentibus maris vndis committit, nec matrimonia contrahuntur, nec denique aliud quicquam eorum, quæ hæc vita fert, suscipitur. Fide intelligimus cuncta Dei potentia ex nihilo in ortum producta esse. Fide omnia, tam humana, quam diuina, nobis ex animi sententia succedunt. Fides porrō nihil aliud est, quam assensio ab omni curiositate sententiæ distita. Quamquam autem omnis Christi actio, ac miraculorum editio præclara, & diuina, ac mirabilis est: nihil tamen est omnibus, quod tantam admirationem excitet, atque eximia eius Crux. Neque enim vlla alia re peccatum deletum, primi parentis peccatum extinctum, infernus spoliatus, resurrectio donata, vis contemnendarum rerum præsentium, atque ipsius quoque mortis, nobis concessa, reditus ad veterem beatitudinem comparatus est, paradisi portæ patefactæ sunt, natura nostra ad Dei dextram confidet, filij denique Dei & hæredes facti sumus, quam Crucis Domini nostri Iesu Christi beneficio. Si quid hæc omnia Crux præstitit. Quicunque enim, inquit Apostolus, in Christum baptizati sumus, Christum induimus. Christus porrō est Dei virtus & sapientia. En quo pacto Christi mors, id est Crux, vera ac viuæ Dei sapientia & potentia nos conuertiuit. Dei autem virtus, verbum Crucis dicitur, vel quia vis Dei ac potentia, hoc est palma aduersus mortem, per eam nobis declarata est: vel quia, quemadmodum quatuor extremæ Crucis partes, per medium centrum, inter se coherent & constringuntur, ita per Dei potentiam, sublimitas, ac profunditas, ac longitudo, & latitudo, hoc est omnis tam visibilis quam inuisibilis creatura, continetur. Hæc nobis signi loco, in fronte data est, haud secus ac circumcisio Israël. Per hanc enim nos, qui fide præditi sumus, ab infidelibus distinguimur, atque agnoscimur. Hæc clypeus & armatura atque trophæum est aduersus diabolum. Hæc sigillum, vt nē exterminator Angelus nos tangat, velut scripturæ sacræ monumentis proditum est. Hæc iacentium excitatio est, stantium fulcimentum, infirmorum baculus, ouium virga, respicientium adminiculum, proficientium perfectio, animæ & corporis salus, malorum omnium depulsio, bonorum omnium causa, peccati extinctio, resurrectionis planta, vitæ æternæ lignum.

3. Maij.
 1. Cor. 1.
 1. Cor. 2.

Resū pro-
 creatio hu-
 manis rati-
 onibus cō-
 prehendi
 nō potest.

Hebr. 11.
 Fides in o-
 mni re nec-
 cessaria.

Quid sit
 fides.
 Quantum
 admiratio-
 nis habeat
 Christi
 Crux.
 Crucis be-
 neficia.

Rom. 6.
 Gal. 3.
 2. Cor. 2.

Per Crucē
 fideles ab
 infidelibus
 distinguū-
 tur.

Exod. 12. i.
 S. Crucis
 effectus.

Ligni Cra-
 cis adora-
 tio.

Psal. 136.

Hoc itaque ingentis sanæ precij lignum ac venerandū, in quo Christus seipsum sacrificij causa pro nobis obtulit, vt ex sancti corporis & sanguinis contactu sanctificatum, optimo iure adorari debet, clauicq; item, & lancea, & indumenta, ac sacra eius tabernacula, hoc est præsepe, antrum, Golgotha, Crux, viuificum sepulcrum, Sion Ecclesiarum arx, aliaque id generis, quemadmodum ait Dei parens Dauid, Introibimus in tabernaculum eius, adorabimus in loco, vbi steterunt pedes eius. Quod autem his verbis Crucem intelligat, argumento est id quod sequitur: Exurge Domine in requiem tuam. Comes enim Crucis est resurrectio. Nam si eorum, quo

m rum

SURIUS

q. b. r.
v. o. b. e. r.
RVIII
5

rum amore flagramus, & domus nobis chāra est, & lectus, & vestis: quando magis
ca quae Dei ac Saluatoris sunt, per quae nobis salus parta est? Quin figuram etiam
praclarā ac viuificā Crucis adoramus, tametsi ex alia materia constructa sit: non
quod materiā colamus, (procul hoc absit) sed figuram, ut qua Christus designetur.
Matth. 24. Etenim ipse discipulos suos extremum alloquens, Tunc, inquit, apparebit signum
filij hominis in caelo, Crucem videlicet significans. Ac proinde Angelus ille resur-
rectionis nuncium mulieribus afferens, dicebat, Iesum quaeritis Nazarenum cruci-
fixum. Et Apostolus, Nos autem praedicamus Christum crucifixum. Multi enim
Christi ac Iesus sunt: at vnus duntaxat cruci affixus. Non dixit, lancea transfurcata
Christi, sed, crucifixum: Quocirca nobis faciendum est, ut Crucis signum adoremus.
Vbi enim signum fuerit, illic quoque & ipse erit. At verò materia, ex qua Crucis fi-
gura conflat, siue aurū, siue eximij precij lapides sint, post figurā, si ita contingerit,
euerfionem, haudquaquam adoranda est. Quamobrem omnia, quae Deo dicata at-
que consecrata sunt, ita adoramus, ut cultum ac venerationem ad eum referamus.
Enimvero lignum illud vitae, quod à Deo in paradiso constitū est, praclarā Crucis
figuram gessit. Quoniam enim morti per lignum aditus paterat, consentaneum
erat, ut per lignū quoque vita & resurrectio donaretur. Quin Iacob, cum adorato
virge fastigio, cancellatisque manibus, filijs Ioseph benè precaretur, Crucis signum
apertissime delineauit. Atque idem etiam indicāunt, & virga Moisaica in Crucis
figurā efformata, ac mare feriens, atque Israëlī salutē afferens, ac cōtra Pharaonem
aquis mergens, & manus in Crucis formā extensae, atque Amalecitas in fugam ver-
tentes, & aqua amara, ligno edulcata, & rupes fracta, laticesque fundens, & virga
Aaroni sacerdotij dignitatē faciēns, & actus in ligno de serpente, velut mortuo
& extincto triumphus (ligno nimirum salutem ipsi afferēte, qui mortuum hostem
cernunt, hoc est Christum in carne, peccati prorsus ignara, Crucī affixum esse cre-
dunt) & magnus ille Moses illud inclamans, Videbitis vitam vestrā in ligno pen-
dentem ob oculos vestros: ac denique Elaias, Tota die expandi manus meas ad po-
pulum contumacem & contradicentem. Qui hoc lignum adoramus, vti nam ad
Crucifixi Christi partem perueniamus, Amen.

VITA S. IOB PER D. ISIDORVM EPISCO-
PVM HISPALENSEM SCRIPTA. HABETVR IN
libro eius de patribus veteris testamenti.

10. Maii.
S. Iob quar-
tus Idumae-
orum Rex

IOB filius Zare de Bosra, Rex Idumaeorum quartus post
Efaū, successor Bale filij Beor, homo gentilis, fidelis, stabili-
lis, humilitate summus, hospitalitate praecipuus, in discipli-
na mansuetus, in elemosynis largus, diues in censu, exem-
plum factus egenis, locuples in liberis.

Patientia
eius in ad-
uersis.

Obit eius

Quibus repente orbat, tentationi traditur, sed contra
tentationem fide religionis armatus, sit gloriosus in cer-
tamine, æquanimis in dolore: damna rerum perulit, fune-
ra pignorum doluit, corporisque vulnera patienter exce-
pit, & inter supplicia semper Deum glorificauit, mala sua sapienter sustinuit, con-
iugis verba & amicorum ratione superauit. Pro tanta virtute sapientiae, duplici in-
fine subleuatur remuneratione, & post rerum casum multiplici claritate donatur.
Nam post noctis tristitiam diem genuit. Post foetorem vlcera calliæ odore fra-
grauit: sed & post abiectionem eorum inunctionem Regni promeruit, & subium
in acceptum laudis assumpsit. Vixit autem post plagam centum septuaginta & octo
annis, & mortuus est, atque sepultus in regione sua. Hunc verò Hebraei asserunt
non fuisse de genere Efaū, sed de Nachor fratris Abrahāe descendisse stirpe, & fuisse
eum temporibus Patriarcharum. Nachor enim genuit Hus, de cuius stirpe
Iob creditur generatus, secundum quod in exordio volu-
minis eius notatur, inquit: Vir erat in
terra Hus, nomine Iob.

VITA